Învierea lui Isus, Cheia credinței

Text biblic : Marcu 16:1-8

Versetul de aur

***El le-a zis: "Nu vă înspăimântați! Căutați pe Isus din Nazaret care a fost răstignit: a înviat, nu este aici; iată locul unde Îl puseseră.* Marcu 16:6**

Introducere

Tradiția spune că Evanghelia după Marcu a fost scrisă de Ioan Marcu, un asociat cu Petru și Pavel (între anii 61-63 AD) Acest om nu a fost un apostol. Dar era o rudă apropiată a lui Barnaba (Col 4:10), care probabil l-a convins pe Pavel (Saul) să-l ia pe Ioan Marcu în prima călătorie misionară (Fapte 12:25). Ioan Marcu sa despărțit de ei și sa dus la Ierusalim (13:13). Deși Evanghelia lui Marcu este cea mai scurtă dintre cele patru, narațiunea ei are un impact! Cercetătorii Bibliei o numesc frecvent „Evanghelia acțiunii". Această desemnare provine din faptul că Marcu sare rapid de la o scenă la alta pentru a descrie lucrarea lui Isus. Vineri seara din acea săptămână, Iosif din Arimateea, membru al Sanhedrinului, s-a dus Pilat pentru a cere trupul lui Isus (Marcu 15:43). Înainte de a accepta cererea, Pilat a dorit confirmarea că Isus a murit cu adevărat (Marcu15:44–45). Odată ce Pilat a primit această confirmare, Iosif a luat trupul lui Isus și l-a pregătit pentru înmormântare.
Iosif a înfășurat trupul lui Isus în in pânză de in (Marcu 15:46a). Iosif a pus apoi trupul lui Isus într-un mormânt săpat în stâncă apoi a pus o piatră la ușă(Marcu 15:46b). Două femei Maria Magdalena și Maria, mama lui Isus a observat locul înmormântării (15:47).

Contextul lecției

I. Femeile (Marcu 16:1-4)
A. Scopul femeilor (v 1)
Isus a murit într-o vineri, ziua pregătirii pentru Sabat (Marcu 15:37–42). Legea lui Moise interzicea munca în timpul Sabatului (Exod 20:8–11; Levitic 23:3). Prin urmare, procesul de înmormântare ar trebui să aștepte până când se termină Sabatul pentru a pregăti corpul lui Isus pentru înmormântare. Sarcina de a pregăti trupul lui Isus a revenit femeilor, printre care erau și Maria Magdalena (Marcu 15:47). Relatarea lui Matei despre înmormântare menționează o femeie care este „mama fiilor lui Zebedei" (Matei 27:56). Această a treia femeie ar putea fi Salomee (mama lui Iacov și Ioan (Matei 4:21; Marcu 15:40).
Miresmele aduse au fost o parte esențială a procesului de înmormântare. Femeile au pregătit aceste lucruri înainte de Sabat (Luca 23:55–56). Femeile au așteptat terminarea Sabatului pentru a îngriji corpul lui Isus pentru înmormântare.
B. Timpul (v 2)
Descrierea că foarte devreme în prima zi a săptămânii și imediat după răsăritul soarelui dezvăluie nerăbdarea femeilor de a-și îndeplini sarcinile.
C. Îngrijorarea femeilor (v 3-4)
Ceea ce femeile păreau să fi uitat până acum este că o piatră mare în formă de disc a pecetluit intrarea în mormânt (Matei 27:60–61; Marcu 15:46–47). Întrebarea femeilor dezvăluie că acestea și-au dat seama cu întârziere că nu vor putea să o miște.
Speranța lor era că unii dintre ucenici vor fi acolo să le ajute. Ucenicii au fugit la arestarea lui Isus (Marcu 14:50). Petru, în special, a negat că L-a cunoscut pe Isus (Ioan 18:15–18, 25–27). Alții probabil s-au ascuns de frică pentru ceea ce li s-ar putea întâmpla. Așa că

ucenicii nu le puteau fi de nici un ajutor. Matei, însă, descrie că „un înger al Domnului s-a coborât din cer și, mergând la mormânt, a rostogolit piatra" (Matei 28:2).
II. Mesagerul (Marcu 16:5-8)
A. Apariția Îngerului (v 5)
Evanghelia lui Marcu nu oferă alte informații de identificare cu privire la tânărul într-o haină albă care stă în mormânt. Cu toate acestea, putem determina natura lui din celelalte relatări ale Evangheliei.
Matei 28:2 îl descrie ca „un înger al Domnului"
B. Un răspuns deosebit (v 6-7)
Frica și înspăimântarea sunt reacții comune la vederea un mesager îngeresc (Jud 13:21–22; Matei 28:4; Fapte 10:3–4). După o alarmare puternică, urmează un moment de liniștire. Masajul adus de înger, care la început a speriat femeile devine liniștitor pentru ele. Isus a înviat. Mesajul îngerului continuă cu trimiterea lor la ucenicii lui Isus pentru a le spune această veste minunată, o dovadă a ceea ce spunea Isus înainte de crucificare, căci după înviere va merge înaintea lor în Galileea.
Alegerea Galileii ca locație a acestei reuniuni promise a fost făcută cu intenție. Isus și-a început slujirea publică acolo (Marcu 1:9, 14). În acea regiune și-a chemat primii ucenici (1:16–20). Solia îngerului ia trimis pe ucenici înapoi acolo unde a început relația lor cu Isus.
C. O fugă înspăimântătoare (v 8)
Trei emoții puternice le-au copleșit pe femei în timp ce au ieșit și au fugit din mormânt. Sentimentele lor erau cu siguranță amestecate; acesta este singurul verset din Noul Testament în care cuvintele grecești pentru tremur, nedumerit și frică apar împreună.

CONCLUZII

Lecția de astăzi se încheie brusc cu o declarație a fricii femeilor. Dacă asta ar fi tot ce știm despre această relatare, ne-am întreba ce s-a întâmplat mai departe. Slăvit să fie Dumnezeu că putem cunoaștem concluzia acestei istorisiri – o istorisire care a continuat cu înălțarea lui Isus la Cer (Fapte 1:1–9) și va culmina cu întoarcerea sa promisă pe pământ (Apoc 22:20).
Învierea lui Isus este un eveniment singular în istorie. Este diferit de alte învieri din Biblie (2 Regi 4:32–37- Elisei învie copilul; Luca 7:11–15; 8:49–56 -Isus învie copilul dus la groapă; Ioan 11:38–44) - învierea lui Lazăr. Acestea au fost cazuri de restabilire temporară a vieții fizice – temporare pentru că toți acești oameni au murit din nou mai târziu. Învierea lui Isus, prin contrast, este permanentă (Apoc 1:18a).
O altă caracteristică care diferențiază învierea lui Isus de celelalte menționate mai sus este că trupul său a fost transformat, nu doar resuscitat. După învierea sa, el a apărut și a dispărut în moduri pe care nu le făcuse anterior (Luca 24:31, 36, 51; Ioan 20:19, 26), deși încă mai avea un corp fizic pe care oameni îl puteau atinge (Luca 24:37–43; Ioan 20:27). Transformarea trupului lui Isus prefigurează transformarea promisă a celor care îi aparțin atunci când vom învia în ziua de pe urmă (1 Corinteni 15:42–57)

Ce trebuie să memorăm: ***Nu vă temeți, Isus a înviat !***